

Sängrökning orsakade ett brandtillbud på äldreboende, söndagen den xx-xx-xx klockan 00.50. Sängbranden inträffade i ett patientrum på avdelning X, vilken ligger på andra våningen.

Vårdpersonalen varseblev branden tack vare det automatiska brandlarmet. När räddningspersonalen kom till platsen hade vårdpersonalen redan släckt sängbranden. Rökdetektorn på patientrummet räddade den sängliggande och rökande patienten. Utan ett rumslarm hade sannolikt tillbudet slutat i en fullt utbruten brand.

Händelsen: Under sängrökning antändes sängkläderna hos en äldre handikappad man. Mannen låg i ett vådrum på avdelning X, en vårdavdelning som ligger på andra våningen. Vårdavdelningen var vid tillfället obemannad, och när brandlarmet utlöste skyndade personalen dit från andra avdelningar. När personalen kom till rummet var detta redan rökfyllt, det brann också med öppen låga i sängkläderna omedelbart intill patienten. Trots lågor och rök lyckades man dra mannen ur sängen och vidare ut i korridoren. De brinnande sängkläderna rullade man ihop och släckte med vatten från diskbänken. En mycket homogen och livräddande insats av vårdpersonalen. Trots lågor och ett rökfyllt rum lyckades man ta ut den äldre patienten. När räddningspersonalen anlände, klockan 00.58, hade vårdpersonalen transporterat mannen till dagrummet, han var inte i behov av akutvård. Trots lågor och ett rökfyllt rum lyckades man ta ut den äldre patienten.

Räddningsledaren noterar i sin insatsrapport: "Mannen satt i en rullstol i dagrummet, han hade inga brännskador. Man kan konstatera att mannen inte hade överlevt om larmet fallerat. För det var larmet i kombination med personalens snabba och rådiga ingripande som räddade hans liv." En nog så riktig bedömning! Sängmadrassen, märkt hygien-madrass, hade endast ett smärre brännmärke efter branden. Om madrassen var brandklassad eller inte framgick ej av märkningen. Hur stor personalstyrkan totalt är på äldreboendet har jag ingen uppgift om, men uppenbarligen finns det inte fast personal nattetid på samtliga avdelningar. Vid min brandplatsundersökning, dagen efter branden, kunde jag konstatera att den räddade mannen mådde bra. Vårdpersonalen bör enligt min uppfattning få någon form av uppskattning för sin insats, liv och egendom räddades, och räddningstjänstens insats bestod i att rökventilera utrymmet samt återställa det automatiska brandlarmet.